

Nový Jeruzalém č. 7/2014

Zpravodaj pro 175. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Oslavici u Velkého Meziříčí - v pondělí 14. července 2014 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radešinské Svatce.

V pátek 13. června 2014 přijelo a přišlo na pouť NJ do Radešinské Svatky čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Slavomíra Peklanského, SAC na pouti NJ v Radešinské Svatce:

Chci, abyste se podívali na stranu – na boční oltáře – nejprve nalevo, potom napravo. Vidíte to – Pán Ježíš a Panna Maria – jejich sochy - mají srdce venku, ne uvnitř, ale venku z těla. Víte co to znamená? V židovském smýšlení je srdce centrum, ne to srdce, které bije uvnitř. Ale to co nám dává schopnost pamatovat si, milovat, to co nám dává svobodnou vůli – to je v centru – to je srdce. V Písmu Svatém je to srdce.

*Dnes jsem se rozhodl vzít památku **Neposkvrněného Srdce Panny Marie**. To Srdce je venku – to znamená – ona to srdce má. To není žena bez srdce. Ona ho má. Ve svém srdci udělala hodně. **Promýšlela ve svém srdci to, co prožila s Pánem Ježíšem**, to, co viděla v Betlémě – rozjímala ve svém srdci. Když se Pán Ježíš ztratil v chrámě, rozjímala ve svém srdci, co se stalo. Dvanáctiletý Pán Ježíš nejenom učil v chrámě, ale učil i svou matku. **Učil ji hledat, učil ji trpět bolest.** Zdá se to zvláštní – jak to, že Pán Bůh chce, aby Matka Boží trpěla. Sama říká: „S bolestí jsme tě hledali.“ **Proč Pán Bůh chce, aby Marii bolelo srdce?** Chce to. Potřebuje, abychom my, kteří se k ní tady modlíme, věděli, že ona nás chápe. Její srdce ji bolelo, i to naše nás také často bolí. Ona nás chápe.*

Hodně lidí žije jak bez srdce. Z bolesti, z čisté bolesti jsem si vymyslel příklad. Představte si, že sedíte v hledišti, v divadle. Jste tam sami, je úplná tma. A na jevišti, hned vpředu je hrubé sklo, přes které není vidět. Vy vidíte, co je na scéně, ti co jsou na jevišti nevidí na vás. Oni tam mají svoje světlo, nemůžete ani křičet. Tam jsou lidé, kteří tam žijí – na tom jevišti. Mají umělé obláčky, sluníčko, které nehřeje – a oni si myslí, že to je jejich svět. Takový umělý. Vy jste venku a máte vypínač, od toho jejich světla. Potřebujete je dostat ven, z toho umělého světa ven. A přesto sklo s nimi nemůžete komunikovat. Co musíte udělat? Těžká otázka. Sklo nerozbijete. Kdybyste křičeli, kopali – neuslyší vás. Vy máte ten vypínač na světlo. Je třeba zhasnout. Oni se probudí – nemáme světlo. Začnou hledat a je pravděpodobné, že najdou nějaké dveře ven. Ven z toho umělého světa.

*Víte, ten příklad dobře zobrazuje, co **Pán Bůh dělá s člověkem**. Často mu dělá tmu, protože člověk si zvykl na umělost, no to co vůbec není pravdivé. Na umělé světlo, na umělé obláčky. My často žijeme v umělém světě. A když se stmívá v našem životě – ptáme se: „Co se děje?“ Pán Bůh nám říká: „Vyjdi ven, ven z toho umělého světa, **hledej MĚ, já jsem opravdový! Bůh je opravdový.**“ Matka Boží dobře znala Pána Boha, ale v jejím životě se také udělala tma, aby hledala. Aby našla, potřebovala to všechno rozjít ve svém srdci. Proto je její srdce pro nás zajímavé. Takové zpuštění těla působí d'ábel tam, kde se lidé nezamýšlejí nad svým životem. Nerozjímají, jejich život je plytký. Pán Bůh dělá tmu v našem životě – něco tě bolí, s něčím nejsi spokojený - student neudělá zkoušku, myslí, že je konec světa. A tu chce Pán Bůh říct: „**Po čem toužíš, to není opravdové štěstí. Ty potřebuješ vyjít ven, skrze to, že tě to bolí, potřebuješ hledat cestu ke mně. Naučíš se milovat, naučíš se trpět, budeš soucitný, budeš pomáhat druhým lidem – protože tebe bolelo srdce. Pán Bůh nás chce naučit skrze Matku Boží - mít srdce.** Ty jsi dobrý člověk, máš velké srdce – to znamená: Máš velké srdce, které pumpuje krev?*

*– Ne – Máš v sobě Boha! Boha s kterým spolupracuješ! Dělíš se, hodně lidí ve svém životě ztratilo tuto naději. Nedávno jsem četl příběh jednoho misionáře, který seděl ve vlaku, jel na misie, měl sedmdesát let. Naproti němu seděl spisovatel, dívá se jak je nabalený a tak mu říká: Ano, jedu na misie do Afriky. – Vždyť je vám sedmdesát let, co tam budete dělat? – Já se tam vracím, už jsem tam byl. A začal říkat svůj příběh. – Byl jsem tam jako doktor i se svou manželkou. Byl to misionář – ne kněz, ale laik. Byl tam i se svojí manželkou – ona byla sestřička a on lékař. Byli spolu na misiích. Tam se naučili lidem pomáhat. Dokonce učili místní lidi medicíně. Učili je oživovat lidi, zachraňovat, pečovat, atd. Ale jednoho dne, kdy už cítili, že je všechno dobré, změnil se vůdce toho kmene. A ten vůdce je neměl rád. Jednoho dne, kdy se lékař probudil – manželka a jejich tři děti byly mrtvé. Byl to vzkaz pro lékaře – mazej, nechceme tě tady, odejdi. – On se obětoval, šel zachraňovat. A tak se sbalil a šel domů. Pocházel z Anglie. Jednou jel vlakem. Byla mlha a stala se těžká havárie. Dva vlaky kvůli tragické chybě jely proti sobě na stejné koleji a srazily se. Bylo hodně mrtvých, ale on se zachránil. Probudil se v nemocnici, otevřel oči a nad ním se sklání černá žena. Viděl, že je to černoška, hladila ho, mluvil na něj, snažila se mu pomoci. Nakonec zjistil, že je to dcera toho vůdce kmene, který zabil jeho manželku a děti. Tehdy si pomyslel - **Já jsem tě naučil zachraňovat lidi, teď ty mě zachraňuješ.** Tomu spisovateli říká - *tehdy jsem pochopil, že se musím vrátit, že to co jsem dělal mělo smysl, co z toho, že mi zabili rodinu. Musím se vrátit mezi ty lidi a musím je učít dále zachraňovat. Mnoho lidí často ne svou vinou ztratilo své srdce. Říkáme o nich, že jsou zlí. My nevíme, co je potkalo. Naším úkolem je ukázat jim soucitné srdce, aby ožili, aby neměli kamenné, ale živé srdce. To je nesmírně důležité. Mariino srdce nám ukazuje soucit. Ona toho hodně přetrpěla a nám ukazuje srdce a chce oživit naše srdce. Ať se ono stane srdcem milujícím, soucitným. Ne, že to je jeho věc, to mě nezajímá. Život křesťana, každého člověka na této zemi - nás má zajímat. To není jeho soukromá věc. To je věc celé církve. To je věc nás všech. Máme se starat o sebe soucitným srdcem. A Maria nás k tomu učí.**

Jeden malý kluk si neměl doma s kým hrát, byl jedináček. Chtěl bratříčka a tak psal Pánu Bohu list a u toho se modlil: Pane Bože, celý rok jsem byl nejlepší.... pak se zamyslel a řekl si, že Pán Bůh ví, že vždy nejlepší nebyl, zmačkal list a hodil ho do koše. Začíná znovu – Pane Bože, většinu svého života jsem byl dobrý.....ale Pán Bůh ví, že to tak není. A tak přišel na jiný nápad – vzal sošku Panny Marie, vzal ručník z koupelny, pomalu ji zabalil a začal psát – milý Pane Bože, mám zde tvou matku a chci bratříčka, pokud ji chceš ještě někdy vidět a začal vydírat. Ten malý vyděrač měl pevnou víru, že Bohu na Marii záleží a dá mu to o co žádá. *Tento příklad nás učí: Maria, která trpěla a ukazuje ti své srdce omdlané trnovou korunou – je to bolestné srdce, mečem sedmkrát probodené. A ty můžeš skrze tuto matku prosit Boha Otce o cokoli. Pro tvou Matku tě prosím, pro její srdce. A dnes je příležitost žádat o takové srdce pro nás. Měj srdce živé. A když tě bolí, děkuj Bohu. On tě učí milovat.*

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **3 432 Kč**, které jsme poslali na varhany v Radešinské Svatce. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Josefovi a farníkům z Radešinské Svatky, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Rozhovor s P. Karlem Satoriou – hlavním celebrantem poutě NJ v Oslavici u Velkého Meziříčí.

P. Karel se narodil v Křižanově (1953), 1978 byl vysvěcen na kněze. Působil v Letovicích, na Vrbici, v létech 1990 – 92 byl generálním vikářem brněnské diecéze. V roce 1992 odchází do řádu Cisterciáků přísné observance, do Septfons ve Francii. P deseti letech se vrací do ČR a pomáhá vybudovat klášter trapistů v Novém Dvoře. Nyní je farářem v Dobříši a Svatém Poli. (encyklopedie - Wikipedia)

Co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Velmi záhy jsem doma odpozoval, že jsou hodnoty, s kterými nelze obchodovat.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Když jsem maturoval, začala u nás normalizace. Šlo o potlačení svobod, především svobody projevu, shromažďování a sdružování, které z života lidí v naší zemi po roce 1948 úplně zmizely a do kterých se lidé znovu rychle zamilovali během pár svobodných měsíců po Pražském jaru 1968.

Takzvanou normalizací se Komunistická strana snažila vytlouci nám tu vzpomínku z hlavy. Církev jsem v době svého rozhodování vnímal jako jediné prostředí, kde se veřejně mluvilo svobodným jazykem, kde obrana svobody ducha byla nedílnou součástí církevní nauky. Myslím, že to tehdy rozhodlo. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem co považujete ve službě kněze za nejdůležitější či nejkrásnější?** Jistě moji budoucí službu hodně poznamenal Mons. Metoděj Kotík, který k nám do Křížanova přišel, když mi bylo čtrnáct. Dokázal podchytit moji ne bezproblémovou generaci kluků. Mons. Kotík byl budovatel a my jsme vlastně několik let většinu volného času strávili na jeho stavbách. Vydělali jsme si, byli jsme spolu a pan farář s námi jednal jako s chlapama a to nám imponovalo. Nikdo z nás nebyl ministrantem, ale byl nám hodně blízký a vztah k němu nám pomohl „udejchat“ duchovní krizi vzdorovitého věku. Pan farář také při různých příležitostech, zvláště o poutích, zval z blízkého Moravce staré kněze. I to se mi moc líbilo. Mezi nimi byli i „zajatci režimů“, bývalý provinciál jezuitů Šilhan, provinciál dominikánů Svatoš, objevil se tam i Heřman Tyl a želivský opat Tajovský. Věděl jsem o jejich minulosti, o létech tvrdých kriminálů a týrání a fascinovalo mne, jak jsou po tom všem veselí, nezkrocení a plní chuti ke službě. **Co může věřící člověk udělat, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Povzbuzení. To spatřuji jako hodně nosné. Sice to povzbuzení, které v nás někdy přetrvává jako ovoce setkání s někým, kdo umí žít. Jsou lidé, kteří mne svou prostou existencí, nevtíravým laskavým zájmem povzbudí k velkorysosti, jednoduchosti života, k chuti žít. Člověk si tehdy uvědomí, že u nich jde „jen“ o rozvinutí něčeho, co přece ve mně také nějak je, jenže slabé, podřimující, bez síly... přesto ale je! Povzbudit a mít rád je totéž.

Mohl byste přiblížit úmysl sbírky, která bude na památník sv. Zdislavy v Křížanově?

S vaší pomocí bych chtěl přispět k tomu, aby mé rodné město a celý náš krásný kraj splatilo své svaté rodačce dluh. Těším se, že pomník prohloubí v mnoha lidech opravdovou víru v Boha, úctu k manželství a rodině, lásku k nemocným a potřebným a naději na společenství svatých. **Kde vás nejvíce tlačí boty na co se nejvíce těšíte?** Těším se na každý den a hodinu života a mrzí mne, že v tom neumím být důsledný. *Děkuji za rozhovor.*

Rodina - první a základní článek církve i společnosti. Základem je manželství a to křesťanské – muže a ženy. Jak docílit, aby byly tyto základy pevné, dobré, trvalé, žité v lásce a v Božích intencích? Z rodiny - láskou manželů dává Bůh vznik novému životu v dětech. Lidem dal Bůh do vínku tělesnost i pudovou přitažlivost k druhému pohlaví. A protože je to Boží dar, **je dokonalý.** Když se však stává nedokonalým, je to dílem Zlého, který do lidí vnáší zviřekost. A my abychom se ubránili jeho pokušení, musíme se bránit životem v Bohu: modlitbou, obětováním se, životem podle Božích ponaučení, zapsaných v jeho zákonech, zvláště v evangeliích, listech svatých otců. Bůh nás stvořil k svému obrazu a ne k obrazu někoho jiného. Známe ve svém okolí několik dobrých vzorů. Mají vícečlennou rodinu. Nežijí sice nadstandartně, ale žijí šťastně. Jedno přísloví říká, že „není kostelíčka (manželství), kde by nebylo kázáníčka“. Jedna z těchto žen žila poznáním, že žádný hněv, nedorozumění i rozčarování nesmí přejít do dalšího dne. Říkala: „To vše musí odstranit postel a dar Boží lásky, který do nás byla vložena při svátosti manželství.“ Při večerním zpytování svědomí si ona i manžel uvědomili, v čem jednali nesprávně a co musí odpustit a v čem se obětí zapřít. Svěřujeme vše v každodenním životě do Božích rukou. Vyzkoušejme si to. Buď za vše v našich rodinách Bohu chvála a čest. Papež František nám často ve svých homiliích v tomto roce rodiny dává i lepší inspirace pro rodinný život. Vyhledávejme je. My všichni v tomto roce rodiny i v dalších letech nezapomínejme v modlitbách i obětech na základní článek církve i společnosti. *Bratr Klement Maria*

Pozvánky:

Společenství Cyrilometodějských poutníků vás srdečně zve na **Pout' na slavná poutní místa Českobudějovické diecéze (Jižní Čechy II):** Milevsko, Sepekov, Maková hora, Bavorov, Lomec, Prachovice, zámek Kratochvíle, Podsrp, České Budějovice. Termín: **pátek 18. - neděle 20. července 2014.** V ceně poutí : *doprava, 2 x nocleh se snídaní a večeří ve Stěkní, 3x oběd, vstupy a režie.* Přihlášky (**co nejdříve**) se zálohou (*dospělí: 2000, děti a studenti: 1000, děti a studenti z početných rodin: 500*) na adrese: *jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz - srdečně zve Mons. Jan Peňáz a jLK Kinc*

14. pěší pout' na Velehrad. Severozápadní proud (**Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice**). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu, která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřiby.

Předetapa začíná v **neděli 17. 8. ve 14 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovce. Končí na **Vítochově v 19 hodin mši svatou.**

Úvodní etapa: **Vítochov v pondělí 18. 8. ve 12 hodin** - žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočetniční) do Olešnice.

1. etapa: v **úterý 19. 8. ráno z Olešnice** přes Letovice do Boskovic.

2. etapa: ve **středu 20. 8. z Boskovic** přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova.

3. etapa: ve **čtvrtek 21. 8. z Ruprechtova** přes Rostěnice do Milonic.

4. etapa: v **pátek 22. 8. z Milonic**, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic.

Poslední etapa: V **sobotu 23. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy, z Boršic na Velehrad.**

Zatím máme přihlášeno 9 pěších poutníků. Vy kteří máte zájem se poutě zúčastnit – pěšky nebo autobusem - **je třeba se přihlásit co nejdříve!!! Proč?** Svou přihláškou dáte odpověď na mnoho věcí, které **je třeba domluvit, připravit předem.** Např. – kolik nových poutnických křížků, kolik zpěvníčků, autobusů, doprovodných vozidel, obědů, noclehů, večeří, členů dopravní služby, atd. Není toho málo a předem děkuji všem, kteří pomáhají a těm, kteří jim svým včasným přihlášením službu usnadní. Přihlášky u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pout' autobusem na závěrečnou etapu 14. pěší poutě na Velehrad - 23. 8. 2014 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pout' je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Národní pout' rodin – Žďár n/Sáz – 29. – 30. 8. 2014 – vše na www.narodnipoutrodin.cz.

11. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka v sobotu **13. 9. 2014.**

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	12. září Pavlov	13. říjen Jámy	13. listopad Měřín	15. prosinec Olešnice
2015	leden Velké Meziříčí	únor Rad. Svatka	březen Křížanov	
	duben Lísek	květen Nové Veselí	červen Jimramov	
	červenec Oslavice	srpen Olešná	září Radostín	
	říjen Jámy	listopad Bystré	prosinec Olešnice	
2016	květen Bohdalov			

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - .....

Srdečně Vás zveme na 176. pout' NJ – ve středu 13. srpna 2014 v 18 hodin do Olešné, hlavní celebrant P. Mgr. Jacek Kruczek, farář v Přibyslavicích, Červené Lhotě a Okříškách.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 7. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným. Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail-kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.